

בשמיר

גיליון 112

15.10.2021

מה בגיליון:

- ◀ משחקים מטקות? מעבר ליתרונות הברורים הרווחתם גם בונוס לזוגיות
- ◀ אנרגיות מתחדשות - מה מתאים לנו ומה התחדש בשמיר בתחום
- ◀ מה אתם יודעים על SPO? אולי כעת תדעו יותר...

גיליון

112

לדניאל ומנור ששון

מזל טוב

להולדת הבן

ברכות לרותי, לויקו, לשי
ולכל המשפחה המורחבת

למרית רונן

מזל טוב

להולדת הבן עילם

ברכות למירב, לזאבי
ולכל המשפחה המורחבת

ליעל וזיו אבישי

מזל טוב

להולדת הבת

ברכות לדגנית ודגן, לדליה
ולכל המשפחה המורחבת

למיכל (שילוח) ויאיר

מזל טוב

להולדת הבת

ברכות לאביבה ורענן
ולכל המשפחה המורחבת

ברכה מחורזת לחגי תשרי / עירית שני (נכתב ב 2000)

והשנה התחילה ישר מהקללות.
האלימות חוגגת, בצפון, בדרום במזרח ובמערב
ובאופק לא נראה שום סיכוי לסוכת שלום
עכשיו.
ובכל זאת כמו בכל תשרי בארבעה-עשר בו חג
הסוכות
וכך יש הזדמנות נוספת לברך ולהתברך בשפע
ברכות-
שהשקט יחזור לשכון, אם לא בכל העולם, אז
לפחות
באזורנו הסוער, אלו לא תקוות מוגזמות...
ואם לא בכל האזור, אז לפחות
בין היהודים לבין היהודים – לזאת ניתן לקוות.
ואם גם זאת, בקשה גדולה מדי
אז שכאן בביתנו תשרה הברכה- ודי,
כאן אצלנו בבית שיהיה לכולם נעים,
שההפרטות למיניהן לא יגרמו לקרעים.
שנאסוף את יבולינו בחקלאות ובתעשייה כל
שנה
ולא נשכח שהצניעות היא תכונה נכונה
שביתנו יהמה מתינוקות
אולי שניים שלושה לפחות,
ואם אין לנו משלנו רבים, מה לעשות
אז שיבואו מכל הסביבה ואת כולם נקבל
בברכות.
שנדע לקטר קצת פחות, לשמוח בחלקנו,
ולהאיר פנים –
כך השנה ממילא תהיה טובה לכולם,
סבים, הורים ובנים.
אז גמר חתימה טובה לכולם
ובא השלום לעולם.

”חג סוכות תעשה לך שבעת ימים,
באוסף מגורנד ומיקבד
ושמחת בחגך-”
וגלגל השנה עדיין טובב וחוזר
חורף בא, אביב חולף וקיץ עובר
ואחרי הקיץ החם, חם מאוד
בא הסתיו ועמו הרוחות,
הימים מתקצרים, השקיעה מקדימה להאדים
למגינת ליבם של סובבי המערכת המתמידים
ובשדותינו יש עדיין חקלאים האוספים יבולם
ממש כאן בסביבה-
השמעתם שכבר אספו את הכותנה והבטנים
כולם?
למי שעוד זוכר ומתעניין בחקלאות טובה.
ויש עדיין אנשים הנושאים עיניהם לגשם
בציפיה ותקווה
והעמק עדיין נחרש ומוריק ומזהיב
ומכין את עצמו לחג האסיף.
בחצר קול מצהלות ילדים והורים והלמות
פטישים
סוכה לתפארת קמה ועוד סוכה
מה לא? כבר לא שומעים פטישים דופקים
מסמרים?
למה לא? מה קרה? ההורים לא מספיק
מוכשרים?
האם יש למישהו תשובה מדליקה
למה ויתרנו על מסורת כה יפה וכה ותיקה?
ראש השנה פותח את הסתיו
ומביא אתו את שפע ריחותיו ומאכליו
וכולנו אומרים: ”תכלה שנה וקללותיה,
תחל שנה וברכותיה”
רק שנדמה כי מישהו התבלבל קלות.

SPO

אופטיקה מדויקת

זה כאן

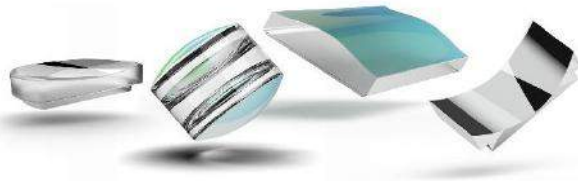
אהוד נצר,

יו"ר הדירקטוריון

מזה מספר שנים התפתח ידע ייחודי בתוך חברת שמיר אופטיקה. ידע זה מאפשר ללטש עדשות ומראות העשויים זכוכית בדיוקים גבוהים המתאימים לתעשיית האלקטרואופטיקה (יוסבר בהמשך). דיוקים אלו גבוהים בשניים עד שלושה סדרי גודל לעומת הדיוקים הנדרשים למשקפיים בהם כולנו עושים שימוש.

לפני כשלוש שנים התגבשה החלטה בחברת שמיר אופטיקה להפריד תחום פעילות זה ולייסד חברה חדשה העומדת בפני עצמה. בשלב הבא התקבלה החלטה משותפת לשמיר אופטיקה ולקיבוץ על העברת הבעלות המלאה של החברה לידי הקיבוץ,

וכך קרה. החברה הוקמה ומתפתחת באופן מהיר ואת הסיפור שלה נפרוס בכתבה זו. המונח תעשייה אלקטרואופטית הינו רחב, וכולל יישומים רבים הן בתעשייה הבטחונית והן בתעשייה האזרחית. הנקודה המרכזית היא שהתמונה המתקבלת עוברת עיבוד אות בצורה זו או אחרת לפני שתוצג בפני המשתמש. השימושים הבטחוניים יכולים להיות מערכות תצפית (יום ולילה), ראשי ביות לטילים ושילוב בקסדות מתקדמות לטייסים ושיריונרים. השימושים האזרחיים רחבים וכוללים משקפיים של מציאות מדומה/רבודה, לייזרים בהספק גבוה, מערכות תצפית לרכבים, מערכות אופטיות לניתוחים, טלסקופי חלל ושימושים רבים נוספים. **השוק הוא עצום ולמעשה בלתי מוגבל מבחינתו.**

טו מוצרים של SPO

לקראת ההחלטה על ההשקעה הנדרשת מצד הקיבוץ, לצורך ביסוס החברה, התבקשנו לגבש אסטרטגיה ותוכנית עסקית לחמש שנים. מסמכים אלו הוצגו להנהלה הכלכלית של הקיבוץ באוגוסט 2020 ואושרו. **החברה יצאה לדרך.**

להלן עיקרי האסטרטגיה והערך המיוחד שבכוונתנו להביא לשוק:

- ✓ מיצוב החברה בחזית הידע העולמי של הפיתוח והיצור האופטי.
- ✓ התבססות על הידע הרב שנצבר מעשרות שנים של עיסוק באופטיקה, למעשה "חברת הזנק" עם ידע של 30 שנה.
- ✓ התבססות על ידע אופטי ייחודי שיאפשר ללקוחות פיתוח מוצרים ורכיבים תוך קיצור משמעותי של לוח הזמנים והורדה מהותית של הסיכונים, יתרון ייחודי מול המתחרים. פיתוח ה-Digital Manufacturing Infrastructure (DMI) ככלי מרכזי למימוש האסטרטגיה.
- ✓ התבססות מירבית על דיגיטציה של תהליך הפיתוח, ניהול רצפת הייצור ושמירת הקשר עם הלקוחות. בניית חברה מודרנית במיוחד (תחת המונח Industry 4.0).
- ✓ שירות ללקוחות מקצה לקצה הכולל תכן אופטי, ציפויים, הדבקות וטכנולוגיות נוספות בעתיד.
- ✓ התבססות בשנים 2021/22 על השוק הישראלי ויצאה לשוק האמריקאי ב-2023.

כחלק מרצון החברה להיות בחזית הידע העולמי של פיתוח וייצור רכיבי אופטיקה מתקדמים, אנו מובילים את השיח הישראלי בנושא ה-Free Form Optics (FFO). זוהי אופטיקה ללא מגבלות שמאפשרת צמצום משמעותי בכמות הרכיבים האופטיים לכל מערכת והשגת ביצועים משופרים. יכולת זו מתבססת למעשה על הידע שפותח לייצור משטחים אופטיים במשקפי ה-multi focal שכולנו מכירים, בדיוק ורמת מורכבות גבוהים יותר.

מדובר בתחום מרתק שיהווה את הבסיס לאופטיקה המדויקת העתידית. מספר מרכזים בעולם פועלים לפיתוח יכולת בתחום זה. במהלך חודש נובמבר נקיים את הכנס הישראלי הראשון לטכנולוגית ה-FFO, בהשתתפות בכירי הקהילה האלקטרואופטית בישראל (מחקר, פיתוח, יצור). מהלך משמעותי וייחודי, אשר נועד לבסס אותנו כבית ה-FFO הישראלי.

מאז ההחלטה בהנהלה הכלכלית של הקיבוץ החברה התקדמה באופן משמעותי ומרשים. להלן מספר התפתחויות מהשנתיים האחרונות שיאפשרו הצצה לעשייה בתוך החברה (לנושא כוח האדם נקדיש פרק נפרד בהמשך):

- ✓ פיתוח ה- DMI ככלי מרכזי לדיגיטציה של תהליך הפיתוח והייצור של רכיבים אופטיים. גרסה ראשונה צפויה בסוף 2022. שילוב לקוחות יחל עוד ב- 2021.
- ✓ רכש תשתית מתקדמת לתהליכי הייצור, המדידה, הציפויים וההדבקות. מערכות מהשורה הראשונה בעולם.
- ✓ העמקת הקשר עם לקוחות הן בתחום הבטחוני והן בתחום האזרחי. פעילות מול חברות מבוססות ומנוסות כמו גם מול חברות הזנק (לצערנו היקף המכירות נמוך מהמתוכנן אך נדע לתקן זאת). אנו זוכים לתגובות מאוד טובות מהלקוחות השונים.
- ✓ בניית תהליכי עבודה מתקדמים בתוך החברה בכל ההיבטים: מחקר ופיתוח, שיווק, מכירה, ניהול פרויקטים, תפעול, איכות.
- ✓ הרחבת ובינוי שטח החברה כדי להכיל את התשתיות החדשות ולאפשר את הגדלת הייצור והמכירות. בתוך כך, בניית חדריים נקיים עבור פעילות הציפויים.

כמו במקומות רבים, כח האדם הוא תנאי מרכזי ביכולת החברה להצליח. אנו מחויבים לקליטת כח אדם ברמה הגבוהה ביותר כדי שנוכל להתמודד מול השוק המאתגר. כיום, החברה מונה כ- 35 איש וכוללת דוקטורים מומחים בתכן אופטי (3), מהנדסים (14), תכנתים (3), טכנאים/הנדסאים (9) וסטודנטים (2). מתוך אנשי החברה, שבעה (7) הינם תושבי הקיבוץ.

אחד התהליכים היפים שאנו מקדמים בחברה הוא פיתוח דור העתיד, ע"י העברת ידע בין מומחים בכירים בתעשייה לדור מהנדסים צעיר.

ניב אדוט הינו הזים המוביל שהקים את החברה וכיום מוביל את המחקר והפיתוח. **שולמית אלוני** מחזיקה במשרה הקריטית של הסמנכ"ל למשאבי אנוש. **חיים היינבך** תורם בכל חזיתות המו"פ ובמיוחד בפיתוח ציפויים מתקדמים. **יובל כרמון** מוביל בכשרון את פיתוח ה- DMI. **רומן זייצנקו** הינו חוליה קריטית ומרכזית בכל פעילויות היישום וההנדסה האופטית. **גיא שילה** בצוות ההנדסה בפיתוח יכולות ה- CNC **ואנדרי פרצוב** מפעיל CNC. **נטע בן זאב** מנהלת פרויקטים **ולילך אפרת** תפ"י ואו"ש.

זה המקום להודות גם **לאיילת פלד**, **נדב גולדשטיין**, **רון יאבו וניצן רותם** שלקחו חלק משמעותי בבניית החברה. נשמח ונשאף להמשיך לקלוט חברי ותושבי שמיר נוספים המתאימים למשרות הזמינות.

מנכ"ל החברה, **אמיר ליכטר**, הצטרף אלינו לפני כחמישה חודשים ויחד עם מנהלים נוספים הביא לתנופה גדולה בפעילות החברה.

האתגרים העומדים בפנינו בשנים הקרובות הינם רבים ומגוונים. השלמת פיתוח ה- DMI, פיתוח ציפויים מתקדמים, שיפור דרמטי ביעילות החברה, המשך הפעילות העסקית והשיווקית, ויציאה לשוק העולמי. בנוסף, אנו פועלים על מנת להביא משקיע חיצוני נוסף כדי לחלוק את הסיכון.

עם החלטה על היציאה לתוכנית העסקית החדשה מונה והוקם דירקטוריון החברה. הדירקטוריון כולל, מעבר לח"מ, את **שי שפיגלר וניר שמואל** מתוך חברי הקיבוץ ושניים חיצוניים נוספים: **ג'ק ויכסלבאום ועדינה שור**. אני חושב שיש לנו דירקטוריון מקצועי ומחויב.

אני מבקש לנצל את ההזדמנות ולהביע את תודתנו והערכתנו לנכסים שקיבלנו מחברת שמיר אופטיקה ועל שתוף הפעולה שאנו זוכים לו באופן שוטף. לא היינו מצליחים לבסס את SPO ללא תמיכה ועזרה זו.

החלטת הקיבוץ להקמת SPO הינה ייחודית בפני עצמה. החלטה על השקעת משאבים לא מבוטלים כדי לייצר תעשייה חדשה ומודרנית המתבססת על נכסי העבר ופותרת פתח ותקווה ליצירת נכס משמעותי בעתיד. אנו מחויבים להשקיע את מיטב מרצנו ויכולתנו כדי להקים תעשייה מפוארת, צומחת ורווחית לרווחת וגאווה אנשי האיזור ומדינת ישראל.

בברכת שנה טובה ופורייה,

ד"ר אודי נצר

יו"ר דירקטוריון SPO

ביקור נציגי האוצר, בכירי התעשייה הקיבוצית ומטה הרשות להשקעות במפעל החדש.

הטובים למטקות

גילי רז מראיין את

נעם לנקר, מייסד

עמותת נעם

(מוער עם מטקות).

הטובים למטקות: המשחק ככלי חינוכי – טיפולי וכאמצעי לקידום חברתי.

הסועדים שהגיעו לחד"א בבוקר יום שישי חם של אמצע אוגוסט הבחינו במראה מוזר: חבורה קטנה של חברים משחקת מטקות על הדשא הסמוך, קומץ אמיצים שהתגברו על החום הכבד ונענו להזמנה להגיע ולשחק מטקות בכיף על הדשא.

מטקות?! על דשא בלב קיבוץ שנמצא מרחק של כשעה וחצי מחוף הים?! הלא מדובר במשחק של ים לא?! אז מסתבר שלא דווקא.

ישבתי עם בן דודי נעם לשוחח על המשחק שעבור רבים מהווה פעילות ספורטיבית / חברתית מרכזית ויום יומית במשך שנים, ועבור נעם מהווה מפעל חיים של ממש.

אהלן נעם, תודה רבה שהסכמת לעשות את כל הדרך הארוכה והמפותלת מהקריות אלינו לקיבוץ. מתי התחלת לשחק מטקות?

שיחקתי מטקות מגיל הנעורים. בנעוריי הייתי אתלט (אצן של ריצות קצרות ו 400 מ') לפיכך שיחקתי להנאתי בעיקר בהפוגות בין האימונים.

באיזה אופן המשחק מקשר בין אנשים?

המשחק מהווה אירוע חברתי של ממש ונוצרה סביבו פעילות קהילתית ענפה, בחסות העמותה מתקיימות גם

החבר'ה משחקים ונהנים על דשא חדר האוכל

פעילויות רבות לקידום ופיתוח הענף.

מילת המפתח להצלחה במשחק היא "התמסרות" הדדית. באמצעות ההתמסרות (תרתי משמע, גם של הכדור וגם של האגו) מתפתחות בין השחקנים אנרגיה חיובית שמתרגמת להצלחה, ממש כמו בחיים! ההצלחה הזו תלויה לחלוטין בשיתוף הפעולה בין השחקנים. שמת י לב לכך שבני זוג עם תקשורת טובה, מתמסרים ביניהם בהצלחה רבה גם במשחק המטקות, צריך לראות את זה, פשוט מדהים.

פששש.. בואנה נעם נתת פה המלצה לטיפול זוגי / משפחתי דה לוקס

כן כן לגמרי.. מומלץ בהחלט. המשחק מאפשר פיתוח הקשבה בין בני הזוג, לומדים להיות קשובים זה לזו ובכך מגבירים את ההנאה ההדדית (במשחק וגם מחוצה לו..).

מתי העניין תפש תאוצה?

בסביבות שנת 2005/2006 התחלתי לשחק יותר באינטנסיביות, ואז גם החלה להתגבש סביבי קבוצה ראשונה של חברים/ות. שיחקנו בחוף מסוים ואז החלו להגיע אנשים גם מאזורים אחרים. תוך מספר שנים הפכנו לקהילה של יותר מ 350 משתתפים בכל מפגש! במקביל החלה להתפתח סצנה דומה בכל רחבי הארץ, כולל תחרויות מקצועיות, אליפות ישראל וכד', זכינו על כך בפרסים רבים.

שיחקתם כל השנה? זה לא משחק של קיץ?

התחלנו בקיץ אבל הקבוצה גדלה והחבר'ה התחילו להתרגל למפגשים אז המשכנו גם בחורף, הבנו שלמעשה דווקא בחורף הרבה יותר נעים ונחמד לשחק.

גם בחורף שיחקתם על רצועת החוף?

בחורף שיחקנו על הטיילת: מתחת לסככות, בין המסעדות, ליד המבנים של השירותים/מקלחות (עדיין לא היה לנו מקום קבוע משלנו). מצד אחד זו הייתה הצגה יפה ורבים היו מגיעים לצפות בנו משחקים, מצד שני היו רבים שלהם זה הפריע ועבורם היינו ממש מטורד. בשל הכמות הגדולה של המשתתפים והעובדה שלחלק מהפוקדים את החוף נוכחותנו הפריעה, הבנתי שצריך שיהיה לנו מקום משלנו, והתחלתי לחפש אתר שימש כמגרש ייעודי/ייחודי למטקות.

כיצד הוקם המגרש?

טיילתי עם חבר באזור חוף הדתיים, לחוף יש חומה ארוכה (כשישים מ') בצדו המזרחי, ובסמוך לו שדה נטוש (שטחו כדונם מרובע). הסתכלתי סביבי ובחזוני דמיינתי כיצד השטח הלא מנוצל הזה הופך למגרש עם פעילות שוקת חיים. למחרת כבר חזרתי לשם והתחלתי לקדם זאת בפועל: הכנתי מצגת על הפעילות והמגרש ופניתי לעיריית חיפה. בהתחלה קשה היה לגייס תקציב אך לא התייאשתי והמשכתי לנסות ולקדם את העניין. לאחר כמעט שלוש שנים, ראש עיריית חיפה דאז (יונה יהב) הרים את הכפפה. הוא השתכנע בחשיבות הפעילות עם בני הנוער / והנוער בסיכון והחליט לסייע תקציבית בהקמת הפרוייקט. אגב, לאחרונה נערכה במוזיאון חיפה הקרנה חגיגית של סרט בשם "קריות על המים" בסרט מסופר, בין היתר, גם הסיפור שלנו (כולל סיפור הקמת המגרש).

מתי הקמת את העמותה ולאילו מטרה?

בסביבות 2013 הפכנו לקהילה של ממש, ועם הקמת המגרש התחלנו לעבוד עם נוער מהמתנס"ים והפנימיות החוף ביתיות באזור הקריות. המטרה שלנו מאוד מוגדרת: צמצום פערים חברתיים.

הנערים במתנס"ים והפנימיות גדלים בד"כ בקהילה סגורה ומשחקים בינם לבין עצמם. החינוך במסגרות הללו מצוין אך עדיין מתקיימת בו חשיפה מוגבלת בלבד למעגלים חברתיים שונים (מכל הבחינות: סוציו-אקונומי, תרבותי וחברתי). המפגשים החברתיים, ההיכרות והחברויות שנוצרות בין הנוער ה"נורמטיבי" לבין נערי המוסדות, מאפשרים להם פריצת דרך אל מחוץ למסגרת הלימודית. ההשתייכות לקבוצה יוצרת תקשורת בין המשתתפים, חושפת את הנערים למגוון רחב מאוד של חברים, אמנם מרקע מגוון אך בעלי מכנה משותף: אהבה למשחק המטקות.

בנוסף, העמותה מהווה בית חם ותומך למשך שנים רבות גם בבגרותם, יש נערים שסיימו את למודיהם במוסד וממשיכים להגיע שנים לאחר מכן, הפעם כבוגרים / חונכים. חלקם אפילו מגיעים לביקור על מדים לאחר הגיוס לצה"ל. בקיצור, מדובר בהצלחה מסחררת! וזאת בדיוק הסיבה שמועדון המטקות שלנו נקרא "בוננזה" (אגב: מקור הביטוי הוא בתקופת הבהלה לזהב, מאז הפכה המילה "בוננזה" למילה נרדפת להצלחה כבירה)

באיזה אופן מסייעת הפעילות בעמותה לנוער שמגיע ולשאר המשתתפים?

המשחק מקנה לכל המשתתפים (ילדים ובוגרים כאחד) מספר מיומנויות חשובות מאוד לחיים: שיתוף פעולה ועבודת צוות, יכולת ריכוז ומיקוד, שיקול דעת, טיפוח מוטיבציה גבוהה וגם כישורים חברתיים.

האם גם נשים משתתפות בפעילות? ומה טווח הגילאים?

בד"כ משחקים החל מגיל שמונה, כאשר מפרק כף היד חזק מספיק להחזיק במחבט לאורך זמן.

המשתתפים מגוונים: משפחות עם ילדים, דור שני ושלישי (סבא מגיע עם הנכדים/ות..). כמוכן גם נשים רבות וגם ילדים/ות עם מוגבלויות, כולם משחקים יחד בהתלהבות.

מהם התנאים האופטימליים למשחק? תן לנו כמה טיפים של אלופים..

הרקע מאוד חשוב, רצוי קיר בצבע לבן או רשת צפופה ובהירה, או בד יטה בהירה/ לבנה. על דשא מאוד נוח לשחק. אגב: מבחינה זו המשחק מתאים מאוד לקיבוצים מכיון שיש בהם שטחי דשא נרחבים וגם אולמות סגורים / מקורים/ מגודרים (כמו למשל, מגרש טניס) בהם ניתן לשחק במשך כל השנה. העיקר לא להגיע עם חולצות שחורות (הכדור שאנחנו משחקים איתו הוא שחור..)

מה היתרונות של מטקות על פני משחקי כדור אחרים?

משחקי מחבט ככלל ומטקות בפרט, בריאים לגוף ולנפש בצורה בלתי רגילה. העיסוק במטקות באופן קבוע גורם לשיפור מצב הרוח, לאריכות חיים ואף לאושר של ממש! כך לדברי השחקנים/יות הקבועים, וגם מחקרים מקצועיים מוכיחים זאת באופן מובהק. המימד החברתי במטקות הרבה יותר מרכזי לעומת משחקי המחבט האחרים (סקווש, טניס וכו').

זה משחק ישראלי?

אוהבים לשחק מטקות במדינות רבות בעולם: בעיקר ביוון, ברזיל, יפן, ספרד, מרוקו, מצרים ועוד. הציווד קצת שונה בין המדינות מבחינת החומרים ומבנה המטקה וישנם הבדלים גם בגודל הכדור ומשקלו. כמובן ישנו עולם תחרותי מקצועי (כולל אליפות עולם שמתקיימת בכל שנה).

אותי מעניין בעיקר הפן החברתי/ תקשורתי של המשחק וכיצד הוא עשוי לסייע לצמצום פערים חברתיים. כאן אצלנו, בישראל, העניין החברתי מעצים ומשלים את הפעילות הספורטיבית.

למעוניינים, באיזה אופן ניתן להתחיל ולשחק

כולם מוזמנים להצטרף לקבוצת הפייסבוק שלנו: "מטקות בונזה ביץ'", וכמובן כולם מוזמנים להגיע פיזית אלינו: יש לנו קבוצת מטקות למתחילים, קבוצות לשחקני עבר שרוצים לחזור לפעילות, וגם מי שמגיע לבדו ימצא אצלנו אחלה פרטנרים למשחק שמתאימים לרמתו. זו בדיוק הפלטפורמה למי שמחפש פרטנרים/או רוצה ללמוד לשחק ולהשתלב בקהילת שחקני המטקות כפעילות ספורטיבית אינטנסיבית ומהנה לאורך כל השנה. מגיעים אלינו שחקנים/יות בכל הרמות, כולם משחקים עם כולם ומשפרים אחד את השני.

האם הפעילות היא בתשלום? כיצד אתה מממן את פעילות העמותה?

יש לנו ספונסרים, אבל חלק ניכר מהפעילות אני עדיין מממן בעצמי. אני פונה כל הזמן לספונסרים נוספים מכיוון שמטרתה היא להגיע למצב שלעמותה יהיה תקציב גדול מספיק לפעילות רצופה ובטוחה למשך שנים.

ספונסר נוסף יאפשר לי להרחיב את הפעילות ולשתף פעולה עם מוסדות נוספים ולהשתמש במטקות ככלי חינוכי-טיפולי באזורים נוספים בארץ. אשמח גם להפיץ את השיטה וללמד אחרים: מתוך הנסיון המוכח שלנו בטיפול ילדים לאורך שנים. ילדים שמגיעים אלינו לעתים במצב בעייתי משתפרים בכל התחומים ויוצאים אחרת לגמרי, מוכנים לאתגר הצפוי להם כבוגרים. אפילו פעילות קצרה של חצי שעה, מקדמת את הילדים ומרגיעה אותם מאוד.

באיזה אופן ניתן לסייע לעמותה?

הפעילות שלנו נחשפת לאלפי אנשים בכל שבוע, זה פוטנציאל גדול מאוד במונחים של מדיה ופרסום (רווח גדול למפרסם). אני מזמין את המעוניינים להגיע ליום כף / פעילות עם הילדים, תגיעו ותתרשמו במו עיניכם! ניתן כמובן לסייע בדרכים נוספות: לרכוש מטקות עם סמל העמותה, לתרום משקפי שמש ועוד.

אז חבר'ה באופטיקה שמיר, בהנהלה הכלכלית, בצוותי הפרסום וכד', מוזמנים להרים את הכפפה: הזדמנות לחשיפה ופרסום נרחב אצל אלפי ספורטאים שעוסקים בפעילות משפחתית בריאה ומומלצת, ובאותה הזדמנות תמיכה בערכים של שיתוף פעולה חברתי וקידום מצוינות חינוכית. ללא ספק מצב מנצח לכל המשתתפים.

עם כל הכבוד לתמיכה בספורטאים מקצוענים (ויש כבוד!) עבור הנערים הללו, קפיצה מנטלית של סנטימטר אחד קדימה לעבר עתיד טוב יותר, שווה לא פחות מקפיצה אתלטית למרחק של כמה מטרים...

תודה וכל הכבוד לך נעם, להוציא נער מהרחוב ולעשות ממנו בן אדם, זו פעילות ראויה לשבח.

ואם יורשה לי, לכבוד השנה החדשה שנפתחה זה עתה עלינו לטובה, אסיים בקטע מתוך השיר "סיום" של נתן אלתרמן:

אז אל תרכיבו משקפיים
לא קודרות ולא שמחות
הסתכלו נא בעיניים
בעיניים פקוחות...

"...ידיעות והסברות קבל מן העתון
אך אצלנו בוא קבל זריקה של מבסוטון
את הרע צריך לראות כדי להלחם בו
על הטוב צריך לשמור בכדי להתנחם בו

אמן כן יהי רצון, שנה טובה לכולנו!

והפעם נדון בנושא אנרגיות מתחדשות, כמו אנרגיה סולארית, אנרגיה מהרוח או אנרגיה מהמים.

- האם נוכל בעתיד להתקיים אך ורק מאנרגיות מתחדשות?
- מה הן הבעיות של אנרגיות מתחדשות?
- האם נכון להשקיע בגז הטבעי בשנים הקרובות או להתרכז רק באנרגיות מתחדשות?

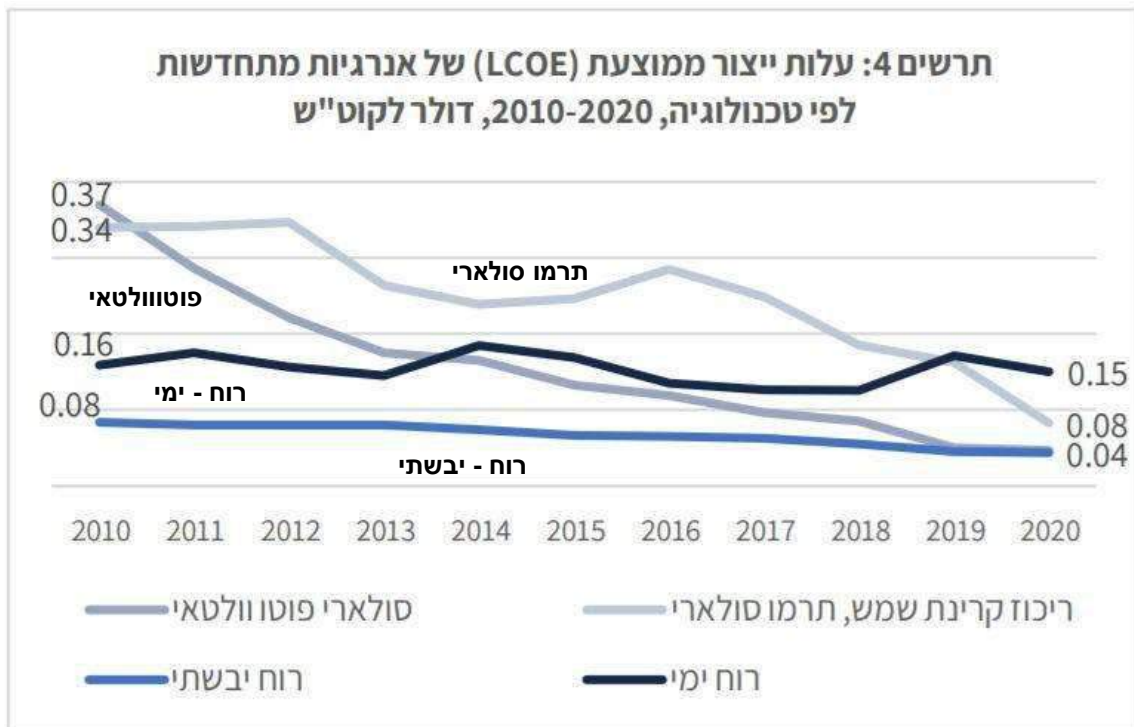
אנרגיה מתחדשת - הגדרה

אנרגיה מתחדשת היא אנרגיה שמקורה בתהליכים טבעיים מתמשכים, שאינם מתכלים כתוצאה מרתימת האנרגיה האצורה בהם. מקורות אנרגיה מתחדשים נבדלים ממקורות אנרגיה כגון דלק מאובנים (נפט, פחם וגז טבעי ובמידה מסוימת גם אנרגיה גרעינית), שהשימוש בהם כרוך בהקטנה משמעותית של מאגר האנרגיה הזמינה האצורה בהם. מקורות אנרגיה אלה כוללים אנרגיית מים, אנרגיית רוח, אנרגיה סולארית, הפקת אנרגיה מתהליכים ביולוגיים, אנרגיה גאותרמית שמקורה במאגר החום הפנימי של כדור הארץ ואנרגיית גאות ושפל כתוצאה מכוחות המשיכה של הירח והשמש. (ויקיפדיה).

1. **בעד המעבר לשימוש באנרגיות חלופיות בלבד** – (הנתונים מהאתר <https://www.ecoop.org.il>).
 - 1.1. ישראל היא ארץ בה זורחות קרני השמש החמות במרבית חודשי השנה, כולל בחורף. מערכות אנרגיה פוטו וולטאיות משתמשות בקרני השמש כמקור אנרגיה חלופית בטוחה ויעילה.
 - 1.2. **יתרונות סביבתיים** – טכנולוגיות אנרגיה מתחדשת הם מקורות נקיים של אנרגיה, להם קיימת השפעה סביבתית נמוכה בהרבה מטכנולוגיות ייצור אנרגיה קונבנציונליות.
 - 1.3. **יתרונות עתידיים** – האנרגיה המתחדשת לא תיגמר לעולם. לעומת זאת, מקורות אחרים, מתכלים, של אנרגיה - יהיו מדולדלים בעתיד.
 - 1.4. **תעסוקה וכלכלה** – מרבית ההשקעות באנרגיה מתחדשת מתמקדות בחומרים ועבודה להקמה ותחזוקת מתקנים, ולא בייבוא יקר של אנרגיה. כלומר, ככל שמשקיעים יותר כספים באנרגיה מתחדשת, ניתן ליצור יותר מקומות עבודה וכלכלה מקומית, במקום להשקיע משאבים כלכליים במקורות בחו"ל.
 - 1.5. **ביטחון** – בעקבות השיבושים באספקת הנפט בשנות השבעים המוקדמות, התלות באספקת נפט ממקורות זרים גברה, במקום שתצטמצם.
 - 1.6. **שיפור בריאות הציבור ואיכות הסביבה** – ייצור חשמל מאנרגיה מתחדשת במקום מדלקים, משפיע באופן משמעותי על בריאות הציבור. זיהום האוויר ומים הנפלטים מתחנות פחם וגז טבעי, מתקשר לבעיות נשימה, נזקים נוירולוגיים, התקפי לב וסרטן. דלקים המוחלפים באנרגיה מתחדשת הוכחו כבעלי יכולת להפחתת מקרי מוות מוקדם, אובדן ימי עבודה והפחתת עלויות שירותי הבריאות הכללית.
 - 1.7. **מחירי חשמל יציבים** – אנרגיה מתחדשת מספקת חשמל זול ויכולה לסייע בייצוב מחירי החשמל בעתיד. עלויות טכנולוגיות אנרגיה מתחדשת יורדות בהתמדה וצפויות לרדת יותר.
 - 1.8. **מערכת אנרגיה אמינה וגמישה יותר** – רוח ושמש נוטות פחות להיכשל בקנה מידה נרחב, היות והן מופצות ומודולאריות. מערכות מבוזרות פרושות על פני שטח גיאוגרפי גדול, כך שאירוע מזג אוויר קשה במקום אחד, אינו מנתק חשמל לכל האזור. מערכות מודולאריות מורכבות מטורבינות רוח וקולטות שמש. גם אם חלק מהציוד במערכת נפגם, שאר הציוד יכול, בדרך כלל, להמשיך לפעול.
 - 1.9. עלויות ייצור אנרגיה ממקורות מתחדשים, וכפועל יוצא מחירי החשמל המופק בדרך זו - במגמת ירידה מתמדת בשנים האחרונות בכל הטכנולוגיות, אך בחלקן יותר מאחרות. לדוגמה: בשנת 2019 עלות הייצור באנרגיה סולארית בטכנולוגיה פוטו-וולטאית ירדה בכ - 14%, ועלות אנרגיית רוח ירדה בכ - 9%. בעשור האחרון, עלות ייצור קוטייש מאנרגיה פוטו-וולטאית ירדה בכ - 87% - כ - 20% בשנה

בממוצע. חלק מירידת עלויות הייצור של הטכנולוגיה הפוטו-וולטאית מיוחסת למחיר הפאנלים הסולאריים שירד בשנים 2010–2018 בכ - 90%. (המרכז למחקר ומידע של הכנסת 19.10.2020).

2. נגד המעבר לשימוש אך ורק באנרגיות חלופיות – (המרכז למחקר ומידע של הכנסת 19.10.2020).
 - 2.1 אין כיום תוכנית-אב של רשות החשמל לשילוב אגירה, מה שיקשה בעתיד הקרוב על ניצול מיטבי של החשמל המיוצר באנרגיה מתחדשת.
 - 2.2 רשות החשמל החלה לאחרונה לקדם פתרונות אגירה כחלק ממכרז למתקנים סולאריים. המשך קידום אגירה בפועל וקביעת יעדים לאגירת חשמל, כחלק ממתקני אנרגיה מתחדשת או בנפרד, חשובים כדי להגדיל את שיעור האנרגיה המתחדשת בייצור החשמל, וכדי שייצור חשמל באנרגיה מתחדשת יחליף בפועל תחנות כוח קונבנציונליות.
 - 2.3 הפקת אנרגיה ממקורות מתחדשים אפשרית רק בזמן שאותם משאבים טבעיים זמינים להפקת אנרגיה. לכן, שימוש רחב היקף באנרגיה מתחדשת דורש פתרונות לאגירת אנרגיה, כדי שיהיה אפשר לצרוך אותה גם בזמן שמקורות האנרגיה כבר אינם זמינים.
 - 2.4 מתקנים מסוגים שונים, או מתקנים בטכנולוגיות ייצור שונות, מסוגלים לייצר חשמל למשך פרקי זמן שונים. לדוגמה: מתקנים פוטו-וולטאיים בישראל מסוגלים לייצר חשמל במשך 1,600 – 1,900 שעות בשנה. מתקני רוח – במשך כ - 2,600 שעות בשנה ומתקני ביוגז – במשך כ - 6,500 שעות בשנה. לכן מתקן ביוגז שהספקו מגיע ל-100 מגה-ואט מסוגל לייצר כמות אנרגיה גדולה פי ארבעה מאשר מתקן פוטו-וולטאי בעל הספק זהה.
 - 2.5 הצבת 159 טורבינות רוח במקומות רבים בישראל, שהיא ציר נדידת ציפורים עולמי ובעלת חשיבות אקולוגית יוצאת דופן, משמעה סיכון נרחב לעופות ולעטלפים, שחלקם נמצאים כבר היום בסכנת הכחדה.
 - 2.6 כל עוד ייצור חשמל מאנרגיות מתחדשות אינו כולל אגירה - הוא אינו יכול להחליף לגמרי ייצור חשמל בדלק פוסילי, שכן הוא מגובה בפעילותן של תחנות כוח קונבנציונליות.
3. דעתי האישית
 - 3.1 הכיוון הוא לעבור לצרוך אך ורק אנרגיות מתחדשות.
 - 3.2 את בעיית האגירה ואי רציפות האספקה יש לפתור בעזרת שיפור טכנולוגיות אגירה וסבסוד ממשלתי.

3.3. את ההפסקה המוחלטת בשימוש באנרגיות קונבנציונליות יש לדחות עד אשר כמות האנרגיה המיוצרת מאנרגיות מתחדשות וכמות האנרגיה שניתן לאגור מאנרגיות מתחדשות תהיה כזו שתוכל לספק את האנרגיה הדרושה לקיום שוטף גם בעיתות משבר כמו תקלות, שינויי מזג אוויר וכו'.

מערכת
סולארית
חדשה על גג
מחסן הבגדים

חדשות בתחום הפוטוולטאי בשמיר 2021

מסר: נועם סגל

עברו מעל שנתיים מאז שנכתב בעיתון שמיר על התחום הפוטוולטאי (חשמל סולארי). תחום ייצור החשמל הסולארי נמצא תחת כנפי העסק של שמיר והצוות שעוסק בנושא הינו: שי שפיגלר, אילן בלום, זמיר כרמי, נטע שפיגלר ונועם סגל.

אזכיר שבקיבוץ כבר קיימות כמה סוגי מערכות סולריות:

1. על גגות שלא"ג ושמיר מוצרים קיימת מערכת מ 2018 בגודל של כ 1,500 קילוואט מותקן. המערכת מייצרת מעל 2,200,000 קוט"ש בשנה וחוסכת לשמיר קניה של כמות מקבילה מיצרן החשמל במאות אלפי שקלים.
2. על גגות הלולים, חד"א, מוסך, אולם הספורט וחלק מגג אופטיקה זכוכית - מותקנות מערכות משנת 2019 בהיקף של כ 800 קילוואט. מערכות אלו מייצרות מעל 1,300,000 קוט"ש בשנה. גם על קוט"שים אלו אנו חסכים/מרוויחים כמה מאות אלפי שקלים בשנה.
3. מערכת של 50 קילוואט שהותקנה על גג המפטמה בשנת 2010 מייצרת כ 80,000 קוט"ש לשנה בתעריף של מעל 1.6 שח/לקוט"ש.

בשנת 2020 החל הצוות לקדם את השלב הבא של המערכות בשמיר. בהתחלה, עקב הקורונה וחששות כלכליים מסוימים, דובר על מערכת שלא תתפרס על כל הגגות הפנויים. לכשהתברר שאין בעיה תקציבית הוחלט להקים מערכת על כל גג שהינו גדול מספיק ומותאם קונסטרוקטיבית למשקלה. הגגות שעליהם מוקמות השנה מערכות הם:

- ניצול מלא של כל גגות המפטמה (בתמורה של 52 אג' לקוט"ש) + שדרוג, הגדלה והזזת מערכת הקיימת משנת 2010 במפטמה (בתפוקה ובתמורה זהה לזו שאנו מקבלים משנת 2010).
 - על גג מקלט סביון והמרפאה (בתמורה של 52 אג' לקוט"ש ותשלום לפי תעו"ז)
 - על גג מחסן הבגדים ומשרד עורכי הדין (כנ"ל)
 - על גגות בנייני הרכבות (כנ"ל)
 - על החלק הפנוי של גג אופטיקה זכוכית (כנ"ל).
- סה"כ כמות מותקנת: כ 800 קילוואט.
- בנוסף - אנו בודקים מיצוי אפשרויות פוטוולטאיות נוספות כמו: צמודות קרקע, מעל גידולים חקלאיים וכו'. מערכות קטנות ביתיות בבעלות הדיירים, ניתן לראות על גגות שכונת הכרם והבזלת.

נשמח לשוחח ולענות על שאלות גם בשיחות מדרכות או בכל דרך שתרצו.

אנרגיה סולארית גם לנוי מסר: דודו טריגר

אז כן, הגיע הזמן להתקדם... קצת רקע,

מערכת ההשקייה של הנוי כוללת 53 ראשי מערכת (מחשבי השקייה) גדולים, שכל אחד מפעיל מספר ברזים להשקייה הדשאים, השיחים והעצים. הברזים מחוברים למערכת שליטה מרחוק, אחת, של גלקון. המערכת נותנת אפשרות לתכנת את ראשי ההשקייה ולקבל התראות.

מסיבות היסטוריות כאלה ואחרות, רק כ 24 ראשים מחוברים לחשמל (AC) וניתנים לשליטה בזמן אמת. כ 29 ראשים עובדים על סוללות (DC) ואינם ניתנים לשליטה בזמן אמת, אלא מתעדכנים פעם ביום.

כחלק מהרצון להתייעל בצריכת המים, לשפר את היכולת לשלוט במערכת ולקבל התראות בזמן אמת, וגם להיות קצת "ירוקים", שידרגנו כ 13 ראשים מרכזיים וחיברנו אותם לפאנל סולארי.

הפאנל מטעין סוללות שמספקות חשמל למחשבי ההשקייה. כ 3 שעות של קרינת שמש ביום מספיקות כדי להטעין את הסוללות.

פאנל סולארי קטן המזין מחשב השקייה

מה קורה כשמעונן?

עונת ההשקייה משתנה בהתאם למזג האוויר, בחורף המערכת סגורה אלא במקרים מיוחדים שבהם ניתן לפתוח מים באופן ידני.

ומה בהמשך?

השאיפה לחבר את כל המערכת שתתן מענה בזמן אמת.

כמו כן, ישנם עוד כמה עשרות ראשי מערכת קטנים שנותנים מענה נקודתי ואינם מחוברים למערכת שליטה, וזה כבר לפעם הבאה...

ועדת הביקורת - קיבוץ שמיר תכנית הביקורת לשנת 2022 (4.10.21)

לחברים וממלאי התפקידים שלום רב,

בימים אלו שוקדת ועדת הביקורת על בניית תכנית הביקורת לשנת 2022. הוועדה מזמינה את החברים וממלאי התפקידים המעוניינים להעלות נושאים בעלי עניין ציבורי לביקורת פנים, להעביר פניה בכתב אל חברי ועדת הביקורת באמצעות תאי הדואר ו/או הדוא"ל, **וזאת עד ליום 1.11.21**.

במסגרת בניית התוכנית, תערוך הוועדה דיון גם בפניות שיתקבלו ולאחר מכן תקבע את תכנית הביקורת וסדרי העדיפויות בהתאם לשיקול דעתה המקצועי ולתקציב הביקורת. שיתוף הפעולה של החברים וממלאי התפקידים חיוני להצלחת הביקורת, על מנת שנפיק ממנה את התועלת המירבית.

בברכה,

נעה שחר פיצר, יו"ר ועדת הביקורת noashfi@tkz.co.il

חברי הוועדה:

אורי ון דר מיר vuri12@gmail.com וחיים שלמה shlomoh@shamir.co.il

תינוקות תשפ"א

בר ויצמן בן לאלה (מיכאלי) ואביחי

אביב גולדשטיין בן למעיין ונדב

ליהי קידר בת לאורלי (בפה) וצחי

סול יעקב דבש בן לעפרי(לוי) ודודו

נטע צור חסיד בת לשירה ושי

תינוקות תשפ"א

אביב שפיגלר רז בת ללירון ורועי

אביגיל שבתאי בת לאוטיליה (מילר) ולירן

אלון קודלש בן לירדן ויונתן

נעמי גורביץ' בת לצרויה (רונו) וגדי

עדיה עשור בת לניצן (גוטליב) ושמעון

רגע... יש לי שאלה

פינה לשאלות שלכם ותשובות של בעלי התפקידים

מבנה ששייך לנו ממילא ושאנו משלמים מס חודשי על מנת לתחזק אותו.

ולא רק תרבות הפנאי והספורט שלנו לפתע מתומחרת אלא גם צרכים בסיסיים, שחלקם שייכים לקטגוריית הרווחה בשל מאפייני הציבור שצורך אותם, כמו תספורת, קוסמטיקה, רפואה אלטרנטיבית פדיקור ודומיהם.

בעבר, כאשר החליטו להביא לשמיר שירותים מהסוג הזה, זה נעשה מתוך מחשבה שהגייוני יותר להביא הנה אדם, נותן שירות, פעם או פעמיים בשבוע, לטובת ציבור שמוגבל ביכולתו לנוע לעיר הקרובה או לקיבוצים שכנים. לפעמים נותן השירות הוא מ"שלנו" ואפילו אין צורך "להביא מבחוץ". זה היה הגיוני אז ואפילו עוד יותר הגיוני כיום מכיוון שעדיין אין לנו תחבורה ציבורית זמינה ומכיוון שאוכלוסיית המבוגרים והמוגבלים שזקוקים לשירותים הללו – רק הולכת גדלה.

אבל משום מה בהווה, כששמיר בהחלט במצב כלכלי יציב וטוב, הוחלט לקצץ בתקציב הקהילה ולחייב את משתמשי המבנים הללו בתשלום עבור כל שעת שימוש.

ונניח, משום מה, שבכל זאת חייבים לגבות חזרה מהציבור את עלויות התחזוקה של הנכסים הציבוריים שלנו. מדוע שלא לעשות זאת דרך המיסים הקהילתיים שכולנו כבר משלמים? מדוע להטיל זאת רק על חלק מהציבור? אם כולנו נשלם קצת יותר מס מוניציפלי נוכל להמשיך ולהשתמש במבני הציבור, הללו השייכים לכולנו, בלי לשלם על השימוש בהם. זה יותר שיוויוני, יותר קיבוצי...לא?

האם במודע אנחנו מעדיפים?/בוחרים? לחלק את הרווחים שלנו כפירות נכסים ולגבות אותם בחזרה רק מחלק מהציבור לטובת התקציב הקהילתי?

יש נכסים ציבוריים שהשימוש בהם חינמי וכולנו מממנים אותו (גם אלו שאינם משתמשים) ויש נכסים ציבוריים שהמשתמשים בהם משלמים עבור השימוש בהם, בנוסף על הני"ל.

מי קבע את סדרי העדיפויות הללו? האם החלטה שהתקבלה בזמננו רחבה היא גזרה משמים? אם זה חשוב לכם - גם אתם מוזמנים לפנות ולבקש תשובות מחברי המזכירות הרחבה/הנהלת הקהילה.

האם אנחנו בתהליך זוחל להעמקת ההפרטה? האם כולנו מודעים לכך? ומי משלם על כך?

הפעם החלטתי אני (העורכת) לשאול את השאלות שטרם קיבלתי עליהן תשובה מספקת...

יש בחיי היומיום שלנו כמה דברים שעדיין לא נמדדים בכסף (תקציב הקהילה משלם אותם או שמישהו מתנדב לעשותם). קפה ועוגה במועדון, מפגשים חברתיים באירועי תרבות או חגים, מפגש חברתי בין שחייה לשחייה על דשא הבריכה, וכד'.

זה מייצר חיוך, הרגשה טובה, ומרקם חברתי טוב. זה חשוב לחוסן הקהילתי.

אני זוכרת היטב שכאשר הפרטנו את הקיבוץ ב 2001 אחד העקרונות החשובים שנקבעו, על מנת לאזן את ההפרטה מול השיתופיות ולשמר את הצביון הקיבוצי, היה לשמור (ואפילו במחיר של סבסוד הפעילות) על מקומות שמייצרים שיח ומפגש חברתי. לשמור גם על רמת רווחה שווה לכל נפש (שבעבורה גובים מכולנו מס חודשי).

ועוד תזכורת קטנה מהעבר לפני שאעסוק בהווה: מבני ציבור בשמיר (כולל מקלטים עיליים שמשמשים גם לצרכים חברתיים) שייכים לכולנו ואת עלויות הקמתם שילמנו (חברי הקיבוץ). אנחנו גם משלמים את עלות התחזוקה השוטפת שלהם, במס המוניציפלי (או אולי מס שירותי קהילה?) שאנו משלמים מידי חודש.

אבל שימו נא לב שכיום, אם תרצו למשל לארגן מפגש נוסטלגי עם בני קבוצתכם בפאב או במועדון – תאלצו להיפרד מ 200 ₪ (וזה עוד לפני הכיבוד). למה? התשובה שקיבלתי היא: מפני שצריך לנקות (אחרי המפגש) את המקום פעם נוספת מעבר לעלויות הניקיון השוטף. שימו נא לב: לא ינקו עבורכם לפני... רק אחרי.

אם תערכו את המפגש בבריכה – זה עדיין יהיה בחינם. כי עבור שימוש בבריכה, למרות עלויות התחזוקה הגבוהות (מאד) – עדיין לא גובים תשלום.

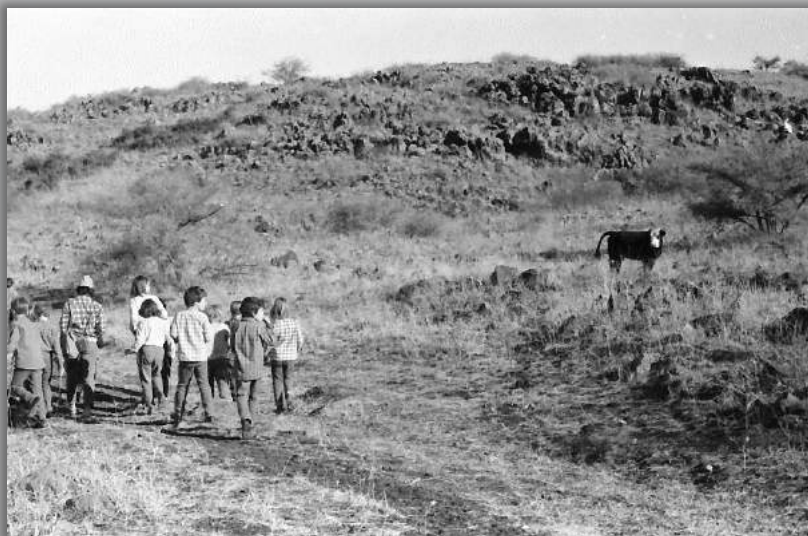
אם אתם אוהבים לשחות כפעילות גופנית – הרווחתם פעמיים: גם הרווחתם כושר גופני וגם – לא שילמתם על זה. אבל מי שאוהב להתעמל בחדר הכושר או במקלט העילי, או במקלט היוגה כדי לשמור על הכושר – ישלם. ואני לא מדברת על התשלום למדריכ.ה שמעבירים את האימון אלא על התשלום עבור השימוש במבנה, שהוא, כאמור,

מארכיונו של אברהם אילת

סימני שאלה מן העבר

1973 מו... את אומרת?

1975 שולה והחצבים
על חומות עכו?

1978 נו... מצאתם?

1975 נראה לי שניצחתי?

הימים מתקצרים, הלילות מתארכים, השמש נעימה יותר, ובקרוב יסגרו לנו את הברכה...

גם אלו סימנים שהסתיו כבר כאן. כדאי ורצוי להכין את הגינה לחורף. לתחח את האדמה, לאסוף פסולת יבשה, לגזום אם צריך ולהוסיף קומפוסט.

ניסיתי לענות למי ששואל מה שותלים כעת. בקרוב תתמלאנה המשתלות במינים רבים של פרחי חורף: חרציות (כריזנטמות), אמנון ותמר, לובליה, סלסלי כסף ריחניים, פנטס, בידנס, גרברות, לוע ארי, זקוף, או משתרע. ועוד ועוד... זה גם הזמן לטמון באדמה פקעות של רקפת (למי שיש) או לקנות עציץ מוכן ופורח! או בצלי נרקיסים, פרזיות, ספרקסיס, נוריות, כלניות, וחמציץ.

יש לשים לב להוראות השתילה שכן חלק מהפקעות אוהבות השריה במים של מספר שעות לפני השתילה. (נוריות וכלניות אוהבות במיוחד!)

אפשר גם לזרוע אפונה ריחנית, וכובע נזיר. האפשרויות רבות למי שאינו מתעצל...

זה גם הזמן לשתילת ירקות. בהחלט זמן טוב! מי שמגדל צמחי בית, זו גם עונה טובה לייחורים!

סימני הסתיו / צילם: אביעד פרלמן

שלום שמי **רוית בר-נור** ואני רוצה להמליץ לכם על הספר "חולית", מאת **פרנק הרברט**.

חולית הוא ספר מדע בדיוני שמתרחש בעתיד רחוק מאוד, כשהאנושות כבר מפושטת על פני גלקסיות שלמות וכדור הארץ הוא אגדה עתיקה ונשכחת.

בעתיד הזה, שבו האנושות מרדה במכוונות החושבות ואסרה על קיומן, מוצא עצמו נער צעיר בן 15 מבית אצולה גדול, נזרק אל ליבה של מלחמה בין כוכבית, מתייתם מאב, מאבד את מעמדו הרם ונאלץ להתמודד לא רק עם הצורך לשרוד אלא גם עם העתיד הנורא שמתגלה לעיניו וממקם אותו בליבה של מלחמה גלקטית עצומה.

את חולית קראתי לראשונה בגיל 15 ומאז קראתי שוב ושוב ושוב. הספר, על אף שנכתב בשנות השישים של המאה הקודמת, היה ועודנו רלוונטי ומרתק במידה יוצאת דופן, דווקא מפני שעיקר עיסוקו בנפש האדם ובהתנהגות האנושית, ולא דווקא בטכנולוגיה על נגזרותיה.

זהו מותחן אפי שבורא עולם מטורף עד לפרטי פרטיו – החל מפלנטה מדברית שבה המים שווים יותר מכל חומר אחר עלי אדמות, ומדבריותיה מאכלסים שבטים נסתרים ותולעי חול מפלצתיות – וכלה בקיסרות גלקטית עצומה, עם פוליטיקה מורכבת ומאבקי כוחות אדירים.

לספר "חולית" נכתבו המשכים רבים, (חלקם ע"י הסופר המקורי ואחרים ע"י בנו), אבל אף אחד מהם לא עומד בסטנדרט שקבע הספר הזה, העומד בפני עצמו ונשאר מרתק, גם 55 שנה אחרי שנכתב.

שלום, אנחנו **איתמר ולילי אוראל**, ממליצים על סדרת הספרים "משחקי בלוש" מאת **מיכאל אבס**. הספר מספר על חבורת ילדים שמשתתפים בחקירות ופותרים תעלומות. אהבנו את הספר בגלל העלילה המעניינת והמותחת.

לא כל כך אהבנו את האיורים.

חידות של עירית שני

החידות נכתבו לקראת מסיבת השקת ספר המתכונים בסוכות 2004 ולכן שם (וגם בשמיריפדיה) תוכלו לחפש תשובות (או בצמוד למדור אמנות במטבח).

1. שימש כמערכת הכריזה של ימים רחוקים, לצליליו התנהלו סדרי החיים.
2. כדי להפעילו נדרשה מומחיות וידיים נמרצות - בלעדיו לא ניתן היה להכין מרק או קציצות, נוסף לכך באהל הוא הגדיל את הצפיפות והקטין את ילודת התינוקות.
3. המאכל של שבת בבוקר בבתי הילדים, כל משובץ חייב היה להכינו בלי כל תירוצים.
4. מי שלא טעם ממנו, לא טעם טעם גועל מימיו אך לא ניתן היה להתחמק..
סותמים את האף ובולעים את כל הכף - העיקר הבריאות.
5. מי שעדיין זוכר מה מציין תאריך "האחד במאי" יודע גם מהו הצבע המסמל את היום, בוודאי ולכן לא יתקשה לנחש איזה מאכל אכלו החברים כשחזרו מההפגנות תשושים וצמאים.
6. מה היה הציוד ההכרחי (בתקופה שלפני ההפרטה), אסור לבוא בלעדיו חס וחלילה וחס, אם יש סיכוי למצוא משהו שנחץ וכדאי לקחת...?
7. איך נקראה העוגה שקבלנו תמיד בשמחה, כל פסח וראש השנה בחבילת השי של המשפחה?
8. איך נקרא הבן דוד של הסקרוב המפורסם? בצל פלפל ועגבניה במחבת ומעליהם שופכים את הביצה הטרופה בבת אחת.
9. היא הייתה ה"מסמר" של ארוחת שבת בצהרים, אבל.. נעלמה (לא כל-כך מזמן), לצערם של מבוגרים וילדים, כמה חבל.

שמיריטרויה – חידון 13

מאת: גדעון ורדי

(תשובות בצמוד ל"אמנות במטבח")

1. מה פירוש המילים "אל אקצא" בשמו של המסגד?
 - א. הקדוש ביותר
 - ב. הגדול ביותר
 - ג. הרחוק ביותר
 - ד. הדרומי ביותר
2. איזה מועדון זכה ביותר גביעי אירופה לאלופות/ליגת האלופות מאשר באליפויות מקומיות?
 - א. המבורג
 - ב. נוטינגהאם פורסט
 - ג. סמפדוריה
 - ד. אסטון וילה
3. מהי החלופה העברית ל"רילוקיישן"?
 - א. עיתוק
 - ב. רילוקציה
 - ג. התמקמות מחדש
 - ד. מעבר בין מדינות
4. על פי הפתגם הידוע, במה לא ניכר אדם?
 - א. כיסו
 - ב. כעסו
 - ג. כישלונו
 - ד. כוסו
5. את מי כינה יצחק שמיר "מלאך חבלה"?
 - א. שמעון פרס
 - ב. אריאל שרון
 - ג. יצחק רבין
 - ד. בנימין נתניהו

קצת מפה וקצת משם

למשפחת שטראוס
ולמשפחת אברהמי
תנחומים
על מותה של
יהודית אברהמי ז"ל

ברכות לתלמידי כיתה א'

ברכות ואיחולים לתלמידים החדשים בכיתה א':

עדן שילה
אנה ונדרמיר
מעין שפיגלר
דן מיכאלי
אבישג גולן
מאיה כרמון
אופיר שפיצר
שני היינברג
נויה קידר
רני גולדשטיין
ותום בסקין

שתהיה לכם שנה נהדרת, מוצלחת, והכי חשוב! בלי בידודים ועם הרבה שמחה ובריאות.

תודה מקרב לב לכל החברים ולמוסדות הקיבוץ שתמכו בפרוייקט ספר תצלומי "מתוך הסלעים".

העבודה על הספר יותר מורכבת ממה שחשבתי, אבל היא מתקדמת יפה ותגיע לסיימה המוצלח בעוד מספר שבועות.

בברכה, אברהם אילת.

איילת ממחזרת

איזה רעיון מדליק לקחת חולצת / גופיית טריקו ולהפוך אותה לסל... אמנם הרעיון אינו חדש ואני זוכרת שכבר ביצענו אותו באחד מחגי ט"ו בשבט שנערכו במשק החי, אבל העיתוי והחיבור עם המיקום ליד הכלבו וליד הפינה במכבסה בה נאספים פריטי הלבוש הללו – מגניב.

(העורכת)

סליחה טעות קטנה

גילי אהרון אכן סיים קורס קצינים, אבל בטעות הענקתי לו גם הצטיינות. מקווה שזו תהיה נבואה שתגשים את עצמה.

(העורכת)

כבוד והערכה

והפעם לחיילת טבע אלמוג, מפיקה בגלי צה"ל. פרס מפקד גלי צה"ל הוענק לטבע עבור התכנית הדוקומנטרית "על דוכן העדות" שהפיקה וערכה יחד עם דניאל סלומון ביום השואה האחרון. נושא התכנית היה: השוואה בין משפט אייכמן לבין משפט דמיאניוק.

מסרה: אדווה אלמוג

כולנו גאים בך טבע. המשיכי להצליח.

קצת מפה וקצת משם

שירות חדש של המועצה

חודש הגאווה אולי מאחורינו, אבל אנחנו גאים לבשר על שירות חדש של המועצה: תמיכה וליווי פרטניים לחברי קהילת הלהט"ב. מתלבטים. ות? מבולבלים. ות? סתם מרגישים. ות צורך לשתף, להתייעץ, לפרוק? מוזמנים. ות ליצור קשר. דיסקרטיות מלאה מובטחת. השירות ינתן לתושבי. ות המועצה, בשיתוף החוג לעבודה סוציאלית בתל חי וארגוני להט"ב שונים. לפרטים ופניות:

ענבל גונן (מעל גיל 18) inbalg@galil
elion.org.il / 0524414470-

נטע שרף (עד גיל 18) nettas@galil-
elion.org.il / 054-5889392

[מתוך דף הפייסבוק של המועצה](#)

מרכז צעירים במנפה

במועצה האזורית הגליל העליון חיים למעלה מ-6000 צעירים בגילאי 18 – 40. חיילים, חיילים משוחררים, סטודנטים, צעירים עובדים ומשפחות צעירות – לכולם צרכים משלהם, שאלות ולבטים. מתוך הכרה בצרכים אלה, ורצון ליצור סביבת חיים אטרקטיבית לאוכלוסייה זאת, הוקם במועצה מרכז צעירים שמטרתו לספק מענה מקצועי לכל אחת מקבוצות הגיל במגוון נושאים. המרכז נמצא בלב עמק החולה, היכן שפעם היתה מנפט, ליד אגמון החולה.

***השכלה** - ייעוץ והכוונה ללימודים, סיוע במלגות, קורסים לפסיכומטרי.

***תעסוקה** - אבחונים והכשרות מקצועיות, ייעוץ לקריירה, השמה.

***תרבות פנאי** - ארועים, הופעות ומפגשים לאורך השנה במגוון תחומים

***קשר עם חיילים** - ליווי החיילים והוריהם במגוון תחומים הנוגעים לשירות הצבאי. וגם

***זכויות** - הכוונה וסיוע במיצועי זכויות חיילים משוחררים.

[פרטים נוספים באתר המועצה](#)

אינדיפארק מחדש פניו

באתר השייט והאטרקציות "אינדי פארק", הממוקם במפגש תעלות הירדן, מזמינים ליהנות מחוויה סתווית - **כרטיס הכול כלול**, ליום פעילות שלם ושימוש חופשי בכל מתקני הפארק: קיר טיפוס, קליעה למטרה, מיני גולף, אומגה, מבוכים, מפל מים ועוד...

בנוסף יש גם סדנאות אמנות מחומרים ממוחזרים, טיול אופניים ושעה שייט בכלי אחד לבחירה. לקטנטנים יש גיימבורי, מחצלות וזולות.

מחיר כרטיס "הכל כלול" (מגיל שנתיים) הוא 119 ברכישה במקום ולמזמינים דרך האתר – 99 ₪.

האתר פתוח בימים א'-ה', בין השעות 09:00-17:00, בימי שישי וערבי חג, בין השעות 09:00-17:00. לוח הזמנים באתר נתון לשינויים. יש להתעדכן באתר.

צילם: רונן טופלברג

לפרטים והזמנות - "אינדי פארק" - 04-8434444

www.indipark.co.il

קצת מפה וקצת משם

לאן לזרוק? תזכורת ועדכון

כשאתם ממיינים ומשליכים את הפסולת שלכם למקום הנכון – אתם לא ממש זורקים אותה, אלא מייצרים לה הזדמנות לשימוש חוזר או ממוחזר. אנא – הקדישו לכך מס' דקות וכולנו נרוויח.

לפח החום – כל פסולת אורגנית רטובה (רצוי בשקיות מתכלות אך אפשרי גם בשקיות ניילון)

לפח הכתום – אריזות מכל חומר שהוא. כל חפץ וכל חומר המשמש עטיפה או כלי קיבול למוצר, או שנועד לשמש לנשיאת מוצר, להצגתו או להגנה עליו. למשל: קופסאות שימורים, שקיות פלסטיק וניילון, קרטוני חלב ומשקה, מיכלים של מוצרי ניקיון וקוסמטיקה (נוזל כביסה, שמפו, דאודורנט וכד'), אריזות של ירקות ופירות (נספקים), קלקר.

למיחזורית (בית רשת לבקבוקים) – אך ורק בקבוקים מפלסטיק (קנקלים ודומיהם) שמכילים נוזלים לשתיה או לבישול.

לפח הסגול (אצלנו יש במקומו סל רשת קטן כמעט בכל עמדות האשפה) - לאריזות מזכוכית.

לעגלה ליד המכבסה – בגדים, תיקים ונעליים במצב סביר.

לפח הכחול - ניירות, עיתונים קרטונים דקים. קרטונים גדולים יש להשאיר בצורה מסודרת בעמדת האשפה השכונתית

לעמדת מיחזור סוללות - (לצד המועדון לחבר ליד הפסיפס) – סוללות מכל הסוגים אבל לא טונגרים וראשי דיו ולא נורות מכל סוג שהוא.

דברי חשמל ואלקטרוניקה קטנים – להניח בעמדות האשפה או להביא לסככה שמאחורי מחסן הנוי, ליד כביש המערכת.

לפח הירוק - כל מה שלא נכנס לקטגוריות הנ"ל – ואי אפשר למחזר – לפח הירוק שתכולתו נשלחת להטמנה.

תודה על שיתוף הפעולה, העורכת

הגינה הקהילתית מתעוררת

הגינה הקהילתית מתחדשת! פטרוזיליה, חיבור לאדמה ועגבניות בעונה.

נפגשנו להקים את הגינה בשבת 9.10 בשעות הבוקר ונהנינו מקפה טוב, מזג אוויר מושלם וחברה טובה! התחלנו בבניית הערוגות וסידור החלקה של הגינה. בפעמים הבאות נסיים את כל ההכנות ומשם והלאה רק נתחזק ונהנה מהפירות (והירקות).

תשע משפחות קבלו (כל אחת) ערוגה מוגבהת לדאוג לה. חוץ מהערוגות המשפחתיות ננסה לשלב בפעילות גם את מסגרות החינוך במעקב אחר המתרחש בגינה.

אחראי הגינה המדהים שלנו הוא חביאר שטרנפלד. בואו ליהנות מתרבות קהילתית איכותית!

צרויה רונן וצוות התרבות

אמנות במטבח מאת: ריית ב.ז.

רביולי חצילים

יש לי חלום כבר שנים ארוכות שגיוורא יבשל בשבילי. ניסיתי לבקש ישירות, אבל זה לא הוביל לארוחה ומאז אני מנסה בדרכים ערמומיות להביא את גיוורא למצב שבו הוא מבשל לי.

השנה ניסיתי לתפוס כמה ציפורים במכה אחת: ביקשתי שלרגל יום הולדתי, נבשל כל המשפחה, ארוחה ביחד. לכל אחד תהיה מנה באחריותו וכולם עוזרים לכולם אם הם פנויים. כך נרוויח פעילות משפחתית, ארוחה משפחתית, וגיוורא לא יוכל להתחמק מלהכין לפחות מנה אחת.

בפועל - כמעט את כל האוכל הכנו אביב, סער ואני. לפחות יצא טעים....

מפני שסער טבעונית הארוחה הייתה בדגש טבעוני.

רביולי חצילים זה מה שהכנו למנה עיקרית:

לבצק

200 גרם קמח
2 ביצים
מעט מלח
מעט שמן זית

למילוי

2 חצילים
1/3 כוס עגבניות מיובשות
שן שום
3 כפות שמן זית
חופן עלי בזיליקום
פירורי לחם (ככף)
מלח ופלפל

לרוטב

שמן זית
3 שיני שום
עלי בזיליקום

אופן ההכנה

לשים את כל חומרי הבצק לבצק רך, עוטפים בניילון נצמד ושמים במקרר.

קולים את החצילים על הגריל.

מטגנים את השום בשמן זית. טוחנים את בשר החצילים, השום והשמן עם כל שאר החומרים ומתבלים.

פותחים את הבצק וממלאים את הרביולי.

במחבת מטגנים על אש עדינה את השום ועלי הבזיליקום לרוטב.

מבשלים במי מלח רותחים את הרביולי ומעבירים לרוטב.

תשובות לשמיריטריויה 13

1. ג. הרחוק ביותר

2. ב. נוטינגהאם פורסט

3. א. עיתוק

4. ג. כישלוננו

5. ד. בנימין נתניהו

תשובות לחידות של עירית

1. פעמון

2. פרימוס

3. לחם מטוגן

4. שמן דגים

5. סלקייה

6. סל-פן

7. דיקט

8. לצ'ו

9. פשטידת גבינה

ארכיון שמיר

נזכור

וולפסון וומי ז"ל

23.9.1955	נפטרה	חיה-ניוניה ברושי
18.9.1980	נפטר	לודוויג-לוצי גליק
9.9.1988	נפטרה	שרה קופיט
5.9.1991	נפטרה	רוזה יואלי
13.9.1999	נפטרה	ז'ניה גליק
18.9.1999	נפטרה	מוסיה מיכאלי
3.9.2000	נפטר	חיים נתנזון
21.9.2002	נפטר	שי יפת
26.9.2002	נפטרה	תלמה שולר
6.9.2004	נפטר	דוד- דודלה בן-חורין
17.9.2004	נפטר	אברהם -וומי וולפזון
25.9.2020	נפטרה	שולה ברושי
15.9.2011	נפטרה	דינה בר-נור אסברידג'
23.9.1958	נפטרה	רחל הרשקוביץ
28.9.2015	נפטר	חיים שילה

תמונת החודש

מאוסף תמונות הארכיון

י ה י ז כ ר ס ב ר ו ן

ארכיון שמיר

נזכור

אסתר בן-זאב ז"ל

תמונת החודש

מאוסף תמונות הארכיון

28.10.1944	נפל	איזי גוטמן
31.10.1956	נפל	אילן קרן צור
18.10.1971	נפטר	משה מן
22.10.1971	נפטר	אורי גל
21.10.1973	נפל	זאב אורפז
3.10.1982	נפטרה	אביבה לוייה
20.10.1984	נפל	אלון צור
25.10.1987	נפטר	משה רודקוב
31.10.1990	נפל	שחר עמלני
27.10.1992	נפטרה	ז'נטה יהודאי
6.10.1994	נפטרה	פנינה כהן
6.10.1998	נפטרה	דבורה חלפי
14.10.1998	נפטר	בן-ציון פינקלשטין
3.10.1999	נפטר	משה הרדוף
11.10.1999	נפטר	אברהם [מיקון] ברנור
23.10.2000	נפטרה	הדסה גרשקוביץ
8.10.2004	נפטר	אד ון דר מיר
24.10.2004	נפטר	דב [דובינא] שוורץ
24.10.2004	נפטר	אברהם [בורשי] ברושי
27.10.2007	נפטרה	סוזי עופר
7.10.2011	נפטרה	דורה פיקמן
25.10.2011	נפטרה	אסתר בן-זאב
9.10.2013	נפטרה	ליובה פרבר
11.10.2017	נפטרה	קלרה (ללה) שטרן
25.10.2000	נפטרה	צילה קופרשמיד
15.10.2016	נפטרה	חנה טישלר

י ה י ז כ ר ס ב ר ו ך

יהודית אברהמי*

ז"ל

דברים לזכרה

כתב: יוסי עוזרד

בבוקרו של יום כיפור נסעתי לצפון. נעצבתי, נסעתי להלוויה בקיבוץ גניגר. בפעם הראשונה מוות של בת כיתה, יהודית אברהמי (בורנשטיין) ז"ל.

היא נולדה שלושה וחצי חודשים לפני. ביחד מבית התינוקות. בבית הילדים המטפלת זירזה אותנו: "הגיע זמן כיבוי אורות, פיפי, לסובב את הראש לקיר ולישון." לינה משותפת, שמונה עשרה שנים יחד. בגלל הלינה משותפת, היא עזבה את קיבוץ שמיר ועברה לגניגר.

היינו שמונה ילדים, קבוצת "אורן". ילדות בצל ההר המאיים ממול. שמונה מאות מטר מגבול סוריה. למרות זאת, היתה לנו, כך אני חשבת, ילדות מאושרת, שוטפת שמש ושמחת נעורים. בקיץ הסתובבנו יחפים, בגופיות לבנות ומכנסים כחולים. לבנות תפרו גומי שהידק את המכנס לירך. הפולנים קראו להם שרווארים.

יהודית היתה תמיד במרכז, ספורטאית נהדרת. תזזית שלא נגמרת. אני עד היום מתבאס שהשיגה אותי בריצת שישים מטר. כן והיא כנערה דיברה אנגלית וצרפתית - פלא בלתי נתפס אז. היא נסעה עם הוריה בשליחות התנועה.

המורה לאנגלית היתה מיואשת ממני: "שום דבר לא נכנס לך לראש." אמרה לי באחד השיעורים. יהודית נעלבה בשבילי. היא עזרה לי בשיעורי האנגלית כדבר כמובן מאליו.

מהחנייה מתפתלת דרך ארוכה לבית העלמין. שם על ראש גבעה המשקיפה על כל עמק יזרעאל נטוע בית הקברות. בין עצי האורן של קרן הקיימת שתלו הקיבוצניקים חלקה תחומה בעצי ברוש גבוהים. סמל לכל בית קברות בישראל. אולי לכבוד יהודית, אף עורב לא ניצב על קצה הברוש והפריע לטקס הקבורה. בין המצבות עצי אלון, עצי זית, כליל החורש וקטלבים אדומי גזע.

הארון נישא ע"י החברים לבור שנכרה באדמת ההר היבשה. רעשי סלי הרגבים הדהד למרחק, נדמה שכל העמק שמע. בן הכיתה שלנו שאול קמחי לחש לי: "עד עכשיו רק קבוצת "דגן" שילמה את מחיר, יהודית הראשונה של קבוצת "נירים", הגיע תורנו." ועמירם לוין הוסיף בשפתו המחוספסת: "הפגזים התחילו ליפול קרוב אלינו".

אחרי הצבא נפרדו דרכנו, בקושי שמרנו על קשר. לפני כמה שנים יהודית יצרה מחדש את הקשר. חזרנו להיות ידידים טובים כמו פעם לפני שנים רבות. יהודית ויחיעם, תמיד ביחד, צוות מאורגן היא הבוסית והוא הידען (לא רק ספורט) חוש הומור ממזרי. והיה משהו נכון בחברות החדשה שנולדה עם הגיל המתקדם.

בחזרה למחשבות שעטפו אותי. ליד הכפר מוסמוס, גבעת טרשים. קוצים יבשים של סוף הקיץ, צבעו את הגבעה בחום בהיר. מבין החרולים היבשים זינקו מאות חצבים, בפריחה מרהיבה, שואפת לגובה, מביאה תקווה.

זהו, יהודית נקברה. יום כיפורים כבר נכנס. ההר מעל גניגר שקט במיוחד הלילה. אני לא איש מאמין, גם ביום הקדוש ביותר ביהדות, אין בי רגש מיוחד. היום בכל זאת, תוגה כבדה רובצת – יהודית איננה. ואם יש גן עדן, יהודית מארגנת שם את העניינים. (דברים שנאמרו בלוויה).

*יהודית ויחיעם אברהמי היו חברי שמיר במשך שנים רבות. הם עזבו את שמיר לפני 1990 בשל הלינה המשותפת ועברו להתגורר בקיבוץ גניגר.

לילה לבן 2021

צילם אפי שריר

לילה לבן 2021 ★

צילם אפי שריד

מערכת "בשמיר": יהודית מסד, עירית שני, שני מיכאלי, רות בן זאב, נעמה בייפוס, מתי בר-אלון, גילי רז, גדעון ורדי. לתפוצה פנימית בלבד, לא למכירה, לא להפצה ופרסום. alon@shamir.biz